

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010596
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cvíková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4421010596.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvíkovovej a prísediacich Ing. Františka Hatinu a PhDr. Mgr. Denisy Krásnej v trestnej veci obžalovaných T. W. a T. D., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/169/16/4404 z 26.11.2021, na hlavnom pojednávaní, konanom v Nových Zámkoch dňa 08.09.2022 takto

rozhodol:

Y.

1. T. W., narodený XX.XX.XXXX v N. D., trvale bytom N. D., D. bašta č. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v U. S. nad W.,

2. T. D., narodený XX.X.XXXX v N. D., trvale bytom N. D. prechodne bytom K., S. číslo XX,

sú vinní, že

v čase od 01.30 hod. do 01.45 hod. dňa 19.03.2016 v priestoroch kaviarne E. E. v meste N. D. na L. S. námestie č. XX, najskôr už toho času nebohý Q. A., nar. XX.XX.XXXX zakričal „V.“, na čo poškodený V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Q. 7, W., zareagoval tak, že sa postavil od stola, pri ktorom sedel s ostatnými poškodenými Bc. V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Q. 7, W., Q. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XX, N. D. a H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. X a odpovedal mu: „Ja som Martin, deje sa niečo?“, na čo Q. A. na poškodeného V. V. začal útočiť verbálne agresívne, pričom poškodená Bc. V. V. sa snažila slovne zabrániť hroziacemu konfliktu, Q. A. však poškodeného V. V. sotil, tento spadol smerom dozadu na zem a udrel si hlavu, kedy sa k Q. A. pridali ďalšie osoby, a to aj obžalovaný T. D., ktorý sa zapojil do konfliktu medzi Q. A. a poškodeným V. V., ktorého sa snažili pred útokom Q. A. brániť poškodená Bc. V. V. a poškodení Q. H. a H. N., a to takým spôsobom, že obžalovaný T. D. spoločne s Q. A. na zemi ležiaceho poškodeného V. V. udierali päťami do oblasti tváre a kopali do rôznych častí tela a keď Q. A. udrel lakťom poškodenú Bc. V. V., ktorá mu bránila pokračovať v útoku na poškodeného V. V. a túto ďalej fyzicky atakoval, pristúpil k nim obžalovaný T. W. a poškodenú Bc. V. V. od Q. A., odkopol, pričom táto spadla na zem a následne ju aj jednou rukou držal za krk a pustil ju až na naliehanie okolostojacich žien, v dôsledku čoho poškodený V. V. utrpel zranenia - tržnú ranu na čele, krvnú podliatinu pod ľavým okom, zmliaždenie hlavy v oblasti za pravou ušnicou s krvnou podliatinou v podkoží a zmliaždenie hlavy v oblasti záhlavia s opuchom mäkkých tkanív, ktoré si vyžiadali jeho lekárske ošetrenie a následne dobu liečby a práceneschopnosti v trvaní 13 dní a poškodená Bc. V. V. zranenie - zmliaždenie hlavy vpravo v oblasti čela a spánku s opuchom mäkkých tkanív, zmliaždenie tváre vpravo v oblasti líca s krvnou

podliatinou v podkoží a zmliaždenie ľavého bedra a ľavého kolena ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali jej lekárske ošetrenie a následne dobu liečby 6 dní,

t e d a

obžalovaný T. D.

- spoločným konaním s nebohým Q. A. inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním s nebohým Q. A. sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

obžalovaný T. W.

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný T. D.

- prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

obžalovaný Richard Pavlovič

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Y. T. W.

Podľa § 44 Trestného zákona sa upúšťa od uloženia ďalšieho trestu, pretože súd považuje trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/66/2021 z 13.05.2021, právoplatným dňa 13.05.2021 spolu s trestom prepadnutia veci na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovaný T. D.

Podľa § 44 Trestného zákona sa upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože súd považuje trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov, uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/94/2021 z 05.09.2021, právoplatným dňa 05.09.2021, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená právnická osoba M. zdravotná poisťovňa a.s., A. - mestská časť W., Panónska cesta č. 2, IČO:35937874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 26.11.2021 pod sp.zn. 2Pv/169/16/4404 obžalobu na obvinených T. W. a T. D. pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k

§ 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase od 01.30 h do 01.45 h dňa 19.03.2016 v priestoroch kaviarne E. E. v meste N. D. na L. S. námestie č. XX, po tom, čo zosnulý Q. A., nar. XX.XX.XXXX zakričal „V.“, na čo poškodený V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. P. č. XXXX/XX A., prechodne bytom W. Q. 7, W., zareagoval tak, že sa postavil od stola, pri ktorom sedel s manželkou poškodenou Bc. V. V., narodenou XX.XX.XXXX, bytom H. P. č. XXXX/XX A., prechodne bytom W. Q. 7, W. a s kamarátmi poškodeným Q. H., narodeným XX.XX.XXXX, bytom V. č. XX, N. D. a poškodeným H. N., narodeným XX.XX.XXXX, bytom M. č. X N. D. a odpovedal mu: „Ja som Martin, deje sa niečo?“, následne k ich stolu prišli aj obvinený T. W. a obvinený T. D., ktorí začali spolu fyzicky napádať poškodených V. V., narodeného XX.XX.XXXX a Bc. V. V., narodenú XX.XX.XXXX, takým spôsobom, že po tom, ako poškodeného V. V. sotil už zosnulý Q. A. tak, ho minimálne obvinený T. D. udieral päťami do oblasti tváre a kopal do tela, čím mu spôsobil tržnú ranu na čele, krvnú podliatinu pod ľavým okom, zmliaždenie hlavy v oblasti za pravou ušnicou s krvnou podliatinou v podkoží a zmliaždenie hlavy v oblasti záhlavia s opuchom mäkkých tkanív, ktoré si vyžiadali jeho ošetrovanie vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou na Ulici Slovenská č. 11A v N. D., a ktoré zranenia si vyžiadali podľa znaleckého posudku číslo 48/16 MUDr. Pavla Gavaľu, PhD. dobu liečenia a PN v trvaní 13 dní, pričom poškodenú Bc. V. V., ktorá chcela zosnulému Q. A. zabrániť v útoku na jej manžela, tento spolu s obvineným T. W. udieral do hlavy, a následne ju obvinený T. W. od neho odkopol, pričom spadla na zem a potom, čo sa jej po niekoľkých pokusoch podarilo vstať zo zeme, ju obvinený T. W. chytil jednou rukou za krk, pričom mala problémy s dýchaním a až na naliehanie okolostojacích žien ju pustil, čím jej spôsobil zmliaždenie hlavy vpravo v oblasti čela a spánku s opuchom mäkkých tkanív, zmliaždenie tváre vpravo v oblasti líca s krvnou podliatinou v podkoží a zmliaždenie ľavého klena ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali jej ošetrovanie vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou na Ulici Slovenská č. XXA v N. Zámkoch, a ktoré zranenia si vyžiadali podľa znaleckého posudku číslo 48/16 MUDr. Pavla Gavaľu, PhD. dobu liečenia 6 dní.

Obžalovaný T. W. na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku, obžalovaný T. D. vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodených V. V., Bc. V. V., H. N. a Q. H. v procesnom postavení svedkov, ďalej svedkov: P. K., K. C., V. V., N. A., V. N. V., V. V. M., K. V., D. K., R. H., B. M., V. A. K., prečítaním zápisnice o výsluchu svedkov W. K., V. P. H., B. C., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný T. W. na hlavnom pojednávaní najskôr odmietol vypovedať, súd preto postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kedy sa prevažne vyjadroval k vykonaným dôkazom a poukazoval na rozpory vo výpovediach poškodených, k samotnému skutku najskôr tvrdil, že sa nezakladá na pravde, že mal napadnúť poškodenú V. s tým, že v čase incidentu sa v podniku dokonca ani nenachádzal. Následne uvádzal, že je možné, že sa v deň incidentu v podniku nachádzal nakoľko ho zvykol navštevovať denno-denne, ale na žiadny takýto útok ani výtržnosť sa nepamätá. Potvrdil, že poznal Q. A., s ktorým zvykli oslavovať v tomto podniku pravidelne meniny a narodeniny, nevedel ale potvrdiť, či jednou z týchto osláv bola oslava A. narodenín. Tiež potvrdil, že pozná obžalovaného T. D., u ktorého v minulosti pracoval, nikdy nevidel, že by tento niekoho fyzicky napadol.

Obžalovaný následne žiadal byť vypočutý aj v závere hlavného pojednávania po vykonaní celého navrhovaného dokazovania, ktorému návrhu súd vyhovel s tým, že rešpektoval právo obžalovaného v zmysle Trestného poriadku vyjadriť sa ku skutočnostiam, kladeným mu za vinu v ktorejkoľvek fáze trestného stíhania.

Obžalovaný tak následne vysvetľoval, že pokiaľ sa v prípravnom konaní vyjadril, že na žiadnej oslave Q. A. nebol, myslel to tak, že nevie, či tam bola nejaká oslava, ale keďže nebol účastníkom žiadneho incidentu, tak uviedol, že na oslave nebol. Pripustil, že je možné, že bol v uvedenom podniku aj v rozhodný deň, pretože tam bol každý deň a bol víkend, väčšinou tam prišiel sám a k niekomu sa pripojil, na tento konkrétny deň si nepamätal, či bol v podniku sám alebo s inými osobami. Ma otázku, či v tento deň zaregistroval v podniku nejakú bitku uviedol, že A. sa doťahoval s nejakou ženou a potom padli cez stôl. V tomto čase išiel na záchod zo zadnej časti podniku, ale nevedel viesť, či išlo o incident, ktorý sa prejednáva. Tvrdil, že sa snažil A. a tú ženu od seba oddeliť, ale tá žena začala útočiť aj na neho a to tak, že keď sa ich snažil ako zakliesnených pod stolom rozdeliť, tá žena ho začal škriabať, keď sa postavila, bola hysterická, vtedy ju chytil pod krk, tlačil ju od seba, aby jej zabránil v ďalšom útoku, aby

na neho nedočiahla rukami a táto sa ukludnila až potom, ako ostatní v kaviarni začali na ňu kričať, nech sa ukludní. V blízkosti A. a tej ženy nevidel iné osoby. Keď ženu odtiahol od A., ukludnila sa, nato išiel na záchod a išiel späť do zadnej časti, kde bol aj predtým, chvíľu sa bavili o tej hysterickej ženskej a potom odišli. Príčinu incidentu medzi A. a tou ženou sa nedozvedel, A. ale na druhý deň nechcel ísť von, pretože bol od tej ženy celý doškriabaný. Pre odstup času nevedel uviesť, či bol v podniku aj obžalovaný D.. Tvrdil na jednej strane, že tá žena vyzerala inak ako poškodená V., ktorú videl prvýkrát na súde, na druhej strane na otázku, či má vedomosť o tom, že by pán A. mal viacero incidentov v uvedenom podniku ale odpovedal, že nevie, ale nie je pravda, že by poškodenú V. kopol, ani ju neškrtil oboma rukami tak, ako tvrdila, držal ju iba jednou rukou pod krkom, aby na neho nedočiahla, keď škriabala rukami. Poukazoval na to, že poškodená pri rekognícii hovorila o útočníkovi ako zavalitom 35 ročnom mužovi, akým v uvedenom čase nebol, o čom súdu predkladal svoju fotografiu.

Obžalovaný T. D. popieral, že by sa v podniku v uvedenom čase stalo niečo také, ako opisovali poškodení. Vypovedal, že tam bola trma - vrma, do ktorej bol zaangažovaný Q. A., ktorý tam mal oslavu, pričom označil za nepravdu, že by on s T. W. alebo s niekym iným poškodených napádal alebo udieral, on nikoho nenapadol. Uvádza, že boli na oslave v zadnej časti podniku, prechádzali na toalety, ktoré sú v strednej časti a tam bola tá trma-vrma, do ktorej sa ale nezapojil. Poškodených nepozná, nikdy ich nevidel a pokiaľ títo niekoho opoznali, poukazoval na to, že tak urobili až po mesiaci. Tvrdil, že vôbec nebol pod vplyvom alkoholu, ale naopak, pod vplyvom alkoholu boli poškodení. Bližšie vysvetľoval, že keď išiel na toaletu s V. M., videl A. s nejakou skupinou ľudí, bol tam nejaký krik, ale nevidel žiadne fyzické napádania, pričom obžalovaný W. vtedy na tom mieste nebol, ani pri A. ani pri ňom na toaletách. Po toalete sa vrátil dozadu na tú oslavu, pričom nevedel povedať, ako dlho sa tam zdržal. Tiež uvádzal, že vtedy v tej trme -vrme videl zozadu A. a oproti nemu nejakých mužov a nejakú ženu, veľmi opitú, tí sa tam najviac rozkrikovali, tá žena tam rozhadzovala rukami. Tiež tvrdil, že potom v podniku neregistroval žiadne zranené osoby ani to, že by tam prišla polícia alebo záchranka s tým, že A. sa tiež vrátil do tej zadnej časti a o tom, čo sa stalo vpredu, sa nehovorilo.

Súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede tohto obžalovaného z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal, že videl, ako A. nejaká žena ústne a fyzicky napádala, aj tí ostatní ústne napádali A., pretože išiel k A. a povedal mu, „Jaro pod', ideme naspäť“, nech to nechá tak, A. ale nechcel a preto išiel dozadu naspäť, pričom pri toaletách boli ďalší ľudia, čo sa tiež na incident pozerali, napr. V. M.. Obžalovaný uvedené rozpory vysvetľoval tak, že si fyzický útok predstavuje tak, že niekto iného udrie palicou, tá žena tam rozhadzovala rukami, vykrikovala tam a tvrdil, že skôr oni napadli A. ako on ich, pričom pripustil, že mohol k A. prísť, aby odišiel.

Poškodený V. V. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sedel v podniku aj s manželkou a priateľmi pri stole, niekoľko metrov od ich stola prišiel vtedy pre neho neznámy muž, o ktorom teraz vie, že sa volal A., ktorý smerom k ich stolu zakričal meno „V.“. Poškodený si myslel, že kričí na neho, že ho možno pozná a ozval sa mu a postavil sa pritom. Tento muž sa smerom k nemu rozbehol, sotil ho do hrude alebo do brucha, poškodený spadol smerom dozadu a udel si hlavu. Vzápätí sa prebral, uvedomil si, že na ňom sú dvaja alebo traja muži, ktorí ho udierali a kopali do tváre a aj do iných častí tela, pričom jedným z nich bol A. a druhým obžalovaný D.. Podľa poškodeného tam boli aj iní muži, ale tých si už nepamätá. Keď sa po pár minútach pozviechal, registroval pri sebe svojich priateľov, ale nie manželku, pričom mu bolo povedané, že sa išla na záchod umyť, manželku našiel a potom prišla polícia. Uvádza, že najskôr sedeli v zadnej časti podniku, ale tam prebiehala oslava, bolo na nej strašne veľa ľudí a veľký hluk, preto sa presunuli do prednej časti. Uvádza, že vnímal tváre A. a obžalovaného D., pričom tento ho udel do oblasti čela, zrejme mal veľký prsteň, pretože mal na čele tržnú ranu, nad ním stál A. a ten ho kopal a pociťoval aj ďalšie údery, tváre ďalších osôb si už ale nepamätá. Poškodený nevidel, či boli napadnutí aj jeho priatelia, ale títo mu neskôr hovorili, že sa snažili od neho odtiahnuť tých viacerých mužov a že aj jeho manželka dostala nejaký úder alebo facku a bola zhodená na zem. V. bolela hlava, aj mu hovorila, čo sa stalo, ale to si už nepamätá. Keď sa vrátil zo záchoda, všetci tí ľudia, čo ho napadli, zmizli. Tvrdil, že vypil 3-4 poháre šampanského, nespomínal si, či aj predtým požíval nejaký alkohol, ale nebol na mol a len pre odstup času si na niektoré detaily nepamätá. Tiež vypovedal, že kamarátovi čašníkovi opísal osoby útočníkov a on mu na tom základe povedal ich mená, čo bolo po incidente v tom podniku. Pripustil, že si následne na facebooku vyhľadal osobu A. a obžalovaného D., pričom zdôraznil, že si pamätá dodnes, že obžalovaný D. mal na sebe športový komplet.

Poškodená Bc. V. ako svedkyňa pred súdom vypovedala, že v podniku sa presunuli zo zadnej časti do prednej kvôli veľkému hluku. Po nejakom čase prišiel pán A., ktorý tam začal vykrikovať „V., V.“, načo

zareagoval jej manžel. Nato mu A. povedal, načo sa ozýva, keď ho nikto neohlasoval a do manžela strčil. Poškodená ešte A. povedala, nech ich nechá na pokoji a A. potom sotil jej manžela zo stoličky, ten spadol na zem, vtom sa tam zo zadnej časti dohrnulo strašne veľa ľudí, manžela tam bili na zemi, ona sa ešte snažila A. od manžela odsunúť, mala s ním potýčku, potom prišiel obžalovaný W., ktorý ju odkopol do časti pri záchodoch a tam ju potom ešte škrtil. Nejaké ženy z ich partie ale na neho kričali, aby ju nechal tak a odtiahli ju na záchod, kde s nimi bola. Poškodená potom počula, ako niekto kričal, že volali policajtov a že bijú policajtov a v tom sa celá tá ich partia rozpýchla, nikto tam nezostal, vykopli zadné dvere a odišli zadným vchodom. Podľa poškodenej celý incident trval maximálne 10 minút, prišla sanitka, s manželom boli ošetrení v nemocnici, pričom tento mal rozbitú hlavu. Poškodená označila obžalovaného D. ako jednu z osôb, ktoré bili jej manžela s tým, že tento vyletel z tej tlupy, boli tam aj viacerí, ale jeho si zapamätala. Vypovedala, že voči A. hneď zasiahla, aby nebil jej manžela a to tak, že ho chytila za golier košele, ale on ju lakťom udrel do hlavy, nejaká žena kričala, nech ho nechá, pustila ho a ako sa snažila postaviť, tak ju obžalovaný W. odkopol a potom ju ešte aj škrtil s tým, že inými osobami napadnutá nebola. Poškodená tiež vypovedala, že obžalovaného W. opoznala pri rekognícii na polícii a potom si ho preverovala na sociálnej sieti, pričom opisovala úkony rekognície na polícii tak, že jej boli ukázané vždy tri fotografie osôb, opoznala na nich oboch obžalovaných a A. a potom aj povedala, čo ktorý z nich konkrétne robil.

Svedkyňa bol konfrontovaná s jej vyjadrením vo výpovedi v prípravnom konaní, kedy muža, ktorý ju odkopol a držal pod krkom, opísala ako vo veku tak 35 rokov, vysokého okolo 180 cm, mohutnejšej postavy s tým, že bolo vidno, že cvičí, mal nakrátko ostrihané vlasy hnedej farby a uvádzala, že po incidente sa rozprávali s kamarátom V. V., ktorý v kaviarni pracuje ako čašník, pýtali sa ho na tú partiu ľudí a ako mu opisovali tých mužov, tento im povedal, že by mohlo ísť o niektorú z osôb V. M., T. W. alebo T. D.. Poškodená tieto rozpory vysvetľovala tým, že keď sa jej pýtali na vek a opis osoby, odhadla to tak, ako uviedla, teraz podľa nej tento opis nezodpovedá na osobu obžalovaného, keď ho vidí po toľkej dobe. Tiež uviedla, že si už nepamätá, kedy sa dozvedela mená útočníkov.

Poškodený H. N. ako svedok vypovedal, že sedeli v prednej časti podniku, pretože v zadnej časti bola hlučná partia, títo tam chodili okolo a niekto zakričal „V.“, načo sa poškodený V. ozval, že on je V. a A. ho strhol na zem, snažili sa poškodeného V. nejako pozviechať, ale začali do nich skákať, pričom aj poškodený dostal úder do tváre, aj ho kopli a videl, ako tam poškodeného V. obžalovaný D. bil do tváre. Tvrdil, že poškodeného V. napádalo viacero osôb, poškodená V. sa do toho slovne zamiešala, ale nevidel, že by ju niekto napadol, pretože on sa snažil pozbierať poškodeného V.. Po incidente videl na poškodenej V. stopy na krku ako po škrtení a červené pod okom. Tvrdil, že táto skupina útočníkov opustila podnik takým spôsobom, že vykopli zadné dvere a tadiaľ odišli. Po konfrontácii so svojou výpoveďou z prípravného konania uviedol, že na polícii vypovedal pravdu a pokiaľ vtedy vypovedal, že poškodenú V. bil A., tak to periférne vnímal.

Poškodený Q. H. ako svedok pred súdom vypovedal k samotnému incidentu to, že niekto zakričal „V.“, načo poškodený V. zareagoval, ten niekto na neho vyletel a začal ho biť, potom tam dobehli ďalší, strhla sa trma-vrma, boli pod stolom, držali ich tam na zemi, poškodenú V. niekto odtiahol na záchody a potom prišli policajti, pričom tí dotýční ušli zozadu von. L., že poškodeného bila najskôr jedna osoba, potom prišli zozadu viacerí, ale bili ho minimálne dvaja. Poškodený nevedel opísať útočníkov ani ich opoznať.

Súd ako svedkov vypočul čašníkov uvedeného podniku:

B. P. K. uviedla, že bola za barom, nevedela povedať, kto začal incident, ani kto prvý krát koho napadol, ale mala dojem, že sa to celé udialo kvôli A., ktorého tam odťahovali od tej ženy z druhej partie alebo od niekoho iného, zdalo sa jej, že A. ťahal tú ženu za vlasy. O incidente informovala majiteľa baru a bola volaná políciou.

Svedok K. C. vypovedal, že Q. A. mal oslavu v podniku, hľadal nejakého svojho kamaráta, ktorý sa zhodou okolností volal tak, ako jeden z tej druhej partie. Oni sa potom do seba pustili, vznikol z toho konflikt, pričom A. napadol toho muža z druhej partie, ktorý sa volal rovnako ako jeho kamarát, pričom v samotnom incidente boli zapojení štyria z partie napadnutých a dvaja z A. partie, a to obžalovaný W. a ďalší muž, ktorý sa tiež volá T. (pričom svedok z oznámenia pred pojednávacou miestnosťou usudzoval, že to bude zrejme D. - keďže sa vtedy hlavné pojednávanie vykonávalo v neprítomnosti tohto obžalovaného). Tiež uvádzal v kontexte so svojimi vyjadreniami v prípravnom konaní, že tá žena z partie napadnutých sa snažila zabrániť hroziacemu konfliktu a A. sa pustil do nej. Svedok tiež uvádzal, že ďalší dvaja z A. partie sa konflikt snažili stopnúť. Podľa svedka A. partia ušla z podniku cez zadný vchod, pretože čašníci zamkli celý podnik a oni vykopli bočné dvere a následne aj tie vonkajšie boli vytrhnuté.

Svedok V. V. uviedol vo svojej výpovedi, že pri incidente prítomný nebol, pretože práve v čase, keď odchádzal z práce, stretol poškodených V. a ešte dvoch mužov s nimi, ktorí vchádzali do podniku. M. mu však kolegyňa K. a potom aj poškodený V. a preto sa do podniku vrátil a pomáhal kolegyni urobiť uzávierku. Svedok potvrdil, že obaja obžalovaní v čase, keď ešte obsluhoval, boli v podniku prítomní.

B. N. A. uvádzala, že obsluhovala v zadnej časti podniku, kde prebiehala oslava a bol na nej prítomný aj obžalovaný W.. Nevidela, čo sa dialo v prednej časti, iba počula nadávky, krik a strašný buchot, keď sa do prednej časti presunula, bolo po incidente, volali políciu a partia zo zadnej časti ušla cez zadný východ a keď prišla polícia, už v podniku neboli. Svedkyňa nevedela povedať s istotou, či sa obaja obžalovaní vtedy v podniku nachádzali.

Svedkyňa V.. N. V. vypovedala, že v čase incidentu sa nachádzala v sklade a keď sa presunula do prednej časti podniku, bitka už prebiehala, ale nevedela povedať, kto ju začal. Pamätala si A., ešte dve -tri osoby, ktoré ale nevedela identifikovať, pretože jej boli chrbtom a poškodenú V. vtedy videla ležať na zemi, táto už bola vtedy zbitá, kričala a A. od nej odtlačali. Potvrdila, že obžalovaný D. bol prítomný v podniku, obžalovaný W. na začiatku oslavy nebol prítomný, ale nevedela povedať, či prišiel neskôr.

Svedok V.. V. M. si pre odstup času nevedel spomenúť na udalosti, ktoré sú predmetom konania, súd preto prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kedy vypovedal, že nevidel žiadny incident, celý čas bol v zadnej časti podniku, išiel na toaletu s A. K. a T. D., boli pri toaletách, išli sa pozrieť dopredu na rozruch, kedy videl, že Q. A. sa háda s nejakou ženou, žiadnu bitku ale nevidel.

Svedkyňa K. V. vypovedala, že sedela v zadnej časti podniku a k tej údajnej bitke malo dôjsť v jeho prednej časti, takže ju nevidela, na podrobnosti svojej účasti na oslave si nepamätala. Potvrdila ale svoje vyjadrenia v prečítanej výpovedi z prípravného konania, kedy uviedla i to, že na oslave bol prítomný aj obžalovaný D., nevidela ale, že by obžalovaní niekoho napadli.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedkyňu D. K., ktorá uviedla iba to, že bola s manželom na uvedenej oslave, boli na nej zrejme prítomní aj obžalovaní, potvrdila, že v podniku došlo k nejakému incidentu, ale opísať ho už nevedela.

Súd preto postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania, kedy vypovedala, že s manželom sedela v prednej časti, kde sa rozprávali s jedným mužom, pričom A. sa tam začal hádať s jednou ženou, táto sa postavila, útočila, on tiež, sácali sa, pričom svedkyňa s manželom sa to snažili upokojiť, ale potom sa to nedalo, nastala bitka, pretože tá žena tam bola ešte s ďalšími mužmi a keď sa začala tá bitka zhoršovať, s manželom odišli dozadu a následne sa o tú bitku už nezaujímala a spomínala si iba na to, že prišli policajti. Vypovedala tiež, že keď stála medzi A. a tou ženou, vtedy sa nebili, potom sa začala bitka, ale nevedela povedať, kto koho napadol. Nevidela, že by obžalovaní vtedy niekoho fyzicky napadli a nevedela povedať ani vtedy, kde sa títo v čase bitky nachádzali.

Svedkyňa sa vyjadrila, že pokiaľ takto na polícii vypovedala, vypovedala pravdu.

Svedok R. H. pred súdom vypovedal, že počas oslavy sedel v zadnej časti podniku aj s obžalovaným D. a aj s A.. Keď sedel vzadu, niekto prišiel a povedal, že vpredu sa bijú, presunul sa do prednej časti, ale keď tam prišiel, bolo už v podstate po bitke a jediné, čo urobil, odtiahol A. od jedného muža, pretože medzi nimi ešte prebiehal konflikt. Obžalovaného W. zahliadol na oslave, ale tento nesedel s nimi. Tvrdil, že nevidel žiadne napadnutie osoby ženského pohlavia.

Tento svedok v prípravnom konaní rozdielne vypovedal, že keď sedel v zadnej časti podniku, niekto tam prišiel a povedal, že A. sa vpredu s niekým bije. Keď sa svedok presunul do prednej časti, videl, ako sa A. sáče s jedným mužom, už sa nebili a ešte jedna žena tam vykrikovala. Ani vtedy si veľmi nepamätal, ale spomínal si, že A. a toho muža rozdeľoval, už sa to ukludňovalo, už iba po sebe kričali, svedok si sadol vpredu a prišli policajti. Tvrdil, že nevidel, že by obžalovaní niekoho fyzicky napadli a tiež ani to, že by A. fyzicky napadol tú ženu.

Svedok rozdiely vo svojich výpovediach vysvetľoval plynutím času s tým, že na polícii vypovedal pravdu.

Svedkyňa B. M. uvádzala, že síce bola v uvedenom čase v podniku a niečo sa tam stalo, ale pre odstup času si nevedela spomenúť na konkrétnosti a uvádzala iba, že tam boli aj obaja obžalovaní.

Súd prečítal výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania, kedy si tiež na podrobnosti veľmi nespomínala, vypovedala však, že tam bola nejaká nenormálna žena, ktorá sa tam dva alebo trikrát hodila o zem a svedkyňa ju brala na toaletu, nech sa ukludní.

Svedkyňa sa k prečítanej výpovedi vyjadrila tak, že na polícii vypovedala pravdivo.

Ani svedkyňa A. K. nevedela pred súdom uviesť veľa konkrétností k prednému incidentu, vypovedala iba, že ten incident v podstate ani nevidela, pretože sedela v zadnej časti podniku a tento sa odohral v jeho prednej časti, v ktorej registrovala krik a keď potom vychádzala von z podniku, videla tých dotýčnych, pričom jedných z nich bola žena. Potvrdila že bola v podniku aj s oboma obžalovanými.

Svedkyňa v prípravnom konaní ale rozdielne vypovedala, že išla na toaletu s V. M., keď vyšla z toalety, počula len krik a zostala stáť v chodbičke pri toaletách aj so M. a D., ktorí tam už stáli. Iba vyzrela, aby videla do prednej časti, ale už tam žiadna bitka nebola, iba chaos.

Svedkyňa k týmto rozdielom uviedla, že na políciu vypovedala pravdu, s odstupom času si už nepamätá.

Súd za splnenia podmienok podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výpovedi svedkyne D. C. z prípravného konania, ktorá vypovedala, že keď sa odohral ten incident, sedela v zadnej časti podniku, niekto vošiel a povedal, že musia vyjsť zadným vchodom, nakoľko vpredu sa strhla bitka, niektorí preto vyšli spredu a oni zadným vchodom. Zo svojho bývalého priateľa Q. A. sa dozvedala, že tam tá napadnutá slečna vyrývala do mužov, ktorí ju napadli. Počula o tom incidente to, že jej priateľ A. aj s kamarátmi boli vpredu, išli objednávať drinky, bola tam nejaká žena s jej mužom, vzniklo nejaké nedorozumenie medzi nimi, jej priateľ jej povedal nadávku, načo jej muž zareagoval a strhla sa bitka, do ktorej sa zapojilo viacero ľudí, pričom ešte s jej priateľom sa tam pobili asi ešte dvaja, ich mená si už nepamätala. Potvrdila vtedy, že obžalovaný D. bol v čase bitky v prednej časti a nepamätala si, že by potom prišiel dozadu. Tiež uviedla, že ich odchod z podniku bol náhly, nečakali na policajtov. Vypovedala tiež, že od priateľa má informáciu, že okrem neho sa s ním pobili ešte asi dva - traja jeho kamaráti.

Súd podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu toho času už nebohého svedka W. K. z prípravného konania, kedy tento vypovedal, že bol aj s manželkou prítomný na oslave v uvedenom podniku, sedel v jeho zadnej časti, pričom v prednej časti došlo k nejakej trmevrme, ktorú s manželkou ukladňovali, ale na podrobnosti si nespomínal. Potvrdil vtedy, že na oslave boli prítomní aj obaja obžalovaní. Nevedel uviesť, kto začal incident ako ani to, kto koho prvého udrel, uviedol iba to, že pri prechode do prednej časti videl Q. A. sa s niekým hádať, nevidel, že by obžalovaní niekoho napadli.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Pavla Gavalu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý súd na hlavnom pojednávaní prečítal podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku, zistil, že poškodený V. V. dňa 19.03.2016 utrpel tržnú ranu na čele, krvnú podliatinu pod ľavým okom, zmliaždenie hlavy v oblasti za pravou ušnicou s krvnou podliatinou v podkoží a zmliaždenie hlavy v oblasti záhlavia s opuchom mäkkých tkanív, ktoré si vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosti 13 dní s tým, že u neho išlo o úraz ľahký. Znalec ustálil, že uvedené zranenia poškodeného boli spôsobené aktívnym násilím - údermi pästou ruky do hlavy a tváre poškodeného stredne veľkou intenzitou, pričom k zraneniu v oblasti záhlavia došlo u neho v dôsledku pádu na okolitý terén po predchádzajúcom sotení alebo strčení. U poškodenej V. V. znalec skonštatoval zranenia - zmliaždenie hlavy vpravo v oblasti čela a spánku s opuchom mäkkých tkanív, zmliaždenie tváre vpravo v oblasti líca s krvnou podliatinou v podkoží a zmliaždenie ľavého bedra a ľavého kolena ľahkého stupňa, diagnózu otrasu mozgu znalec u poškodenej vylúčil. Znalec uvedené zranenia poškodenej vyhodnotil ako ľahké, vyžadujúce si dobu liečby a práceneschopnosti 6 dní. Znalec v posudku dospel k záveru, že tieto zranenia u poškodenej v oblasti tváre a hlavy vznikli aktívnym násilím menšej intenzity - fyzickým napadnutím inou alebo viacerými osobami, napr. po údere pästou ruky do hlavy a tváre, k zraneniu bedra mohlo dôjsť po kopnutí inou osobou a k zraneniu kolena po páde poškodenej na okolitý terén v dôsledku strčenia alebo sotení inou osobou. Podľa znalca mohli zranenia poškodených vzniknúť tak, ako títo vypovedali.

Zo zápisníc o rekonvalescenciách súd zistil, že poškodený V. V. dňa 15.06.2016 obžalovaného W. neopoznal, opoznal Q. A. ako osobu, ktorá ho mala napadnúť a spôsobiť mu zranenia, aj obžalovaného D. ako jedného z viacerých mužov, ktorý ho fyzicky napadli a tiež vtedy aj V. M. s tým, že sedel spolu s osobami, ktoré poškodených neskôr nepadli.

Poškodená Bc. V. pri rekonvalescencii opozнала obžalovaného W. ako osobu, ktorá ju odkopla, držala ku pod krkom a spôsobila jej zranenia, tiež označila Q. A. s tým, že tento ju aj jej manžela napadol, opozнала obžalovaného D. ako jedného z mužov, ktorí ich napadli a tiež aj V. M. ako jedného z mužov, ktorí ich napadli.

Poškodený H. N. pri rekonvalescencii jednoznačne označil ako osobu útočníka Q. A., označil tiež obžalovaného D. ako jedného z útočníkov, avšak nie s istotou, obžalovaného W. neopoznal vôbec.

Poškodený Q. H. nepoznal pri úkone rekognície žiadnu osobu.

Súd pritom v procese výkonu rekognície v prípravnom konaní nezistil žiadny rozpor s Trestným poriadkom ako ani žiadny dôvod pre konštatovanie nezákonnosti tohto úkonu. K rekognícii bolo totiž orgánmi činnými v trestnom konaní pristúpené v čase, keď už poškodení boli vypočutí v procesnom postavení svedkov a ktorí už v týchto prvotných výpovediach poskytli opis osôb, o ktorých tvrdili, že ich napadli a osoby vtedy potenciálnych podozrivých zo spáchania skutku im boli ukázané vo fotoalbumoch, každý so šiestimi fotografiami medzi osobami podobného vzhľadu, nevyklučujúc zohľadnenie aj prípadných operatívnych poznatkov k spáchanému skutku. Na tento záver o zákonnosti týchto úkonov nemá vplyv skutočnosť, že poškodená V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej boli predložené iba tri fotografie, keďže úkony rekognície sú zaznamenané v zápisniciach o týchto úkonoch, ňou podpísané a ktoré reflektujú predloženie fotoalbumov so šiestimi fotografiami tak, ako je vyššie uvedené. Záveru o zákonnosti úkonu rekognície neodporuje aj prípadný fakt predchádzajúceho iniciatívneho zisťovania totožnosti útočníkov samotnými poškodenými, či už prostredníctvom personálu kaviarne alebo sociálnych sietí, pokiaľ im táto nebola pred samotným úkonom oznámená orgánmi činnými v trestnom konaní (čo v prejednávanej veci nebolo preukázané a ani taký postup nevyplýval zo žiadneho vykonaného dôkazu) a osobitne za stavu, ak poškodení na svojich tvrdeniach ohľadne identity útočníkov zotrvali aj na hlavnom pojednávaní, neuvádzajúc žiadne pochybnosti.

Zo zápisov o dychových skúškach u poškodených súd zistil, že u poškodeného V. V. bolo zistených 0,41 mg/l alkoholu v dychu, u poškodeného H. 0,61 mg/l alkoholu v dychu a u poškodeného N. 0,83 mg/l alkoholu v dychu. Zápis o dychovej skúške u poškodenej V. nie je k dispozícii, z výsledkov dokazovania vyplýva, že táto u nej nebola vykonaná.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na lekárske správy, zápisnicu o ohliadke miesta činu a ostatné listiny.

Vyhodnotením vyššie opísaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach a v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávaní súd dospel k záveru, že obžaloba bola na oboch obžalovaných podaná dôvodne a títo sa dopustili žalovaného skutku, i keď z časti za iných skutkových okolností, než im kládla za vinu obžaloba, avšak bez narušenia identity žalovaného skutku.

Pokiaľ obaja obžalovaní popierali, že by akýmkoľvek spôsobom fyzicky napadli poškodených, alebo niektorého z nich, súd ich obranu vyhodnotil ako nevierohodnú nielen preto, že bola v rozpore s inými pre súd hodnovernými dôkazmi, ale predovšetkým aj pre ich vzájomnú rozpornosť.

Obžalovaný W. totiž v prípravnom konaní najskôr tvrdil, že sa v rozhodnom čase v uvedenom podniku ani nenachádzal, následne pripúšťal, že v tom čase mohol byť v podniku prítomný, ale na žiadny taký incident si nepamätá, na hlavnom pojednávaní v jeho úvode odmietol vypovedať a v jeho závere, t.j. po vykonaní všetkého stranami navrhovaného dokazovania vypovedal s tým, že opisoval incident medzi Q. A. a istou ženou, nepodobajúcou sa na poškodenú V., ktorý sa mal udiať v tom istom bare, dokonca za ním opisovaných obdobných okolností, aké uvádzali aj iní svedkovia s tým však, že túto ženu iba odťahoval od A. a keďže začala útočiť aj na neho, rukou ju držal pod krkom od seba iba preto, aby ho nedoškriabala a v žiadnom prípade ju neodkopol. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný W. prispôbil svoju poslednú výpoveď dokazovaniu, vykonanému na hlavnom pojednávaní, keď viacerí vypočutí svedkovia potvrdzovali jeho prítomnosť v kaviarni v rozhodnom čase (a to aj jeho spoluobžalovaný D.) a niektorí z nich dokonca aj účasť tohto obžalovaného na samotnom fyzickom napadnutí poškodených. Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovaného D., že sa do žiadneho incidentu nezapojil, poškodených nenapadol a dokonca označujúc poškodených za útočníkov, súd ani obrane tohto obžalovaného neuveril. Poškodený V. V. totiž obžalovaného D. označoval ako útočníka na jeho osobu s tým, že tento ho mal fyzicky napádať, ležiaceho na zemi, spoločne s Q. A. a aj inými osobami, už v prípravnom konaní pri rekognícii a tomto svojom tvrdení zotrval aj na hlavnom pojednávaní, a to pre súd absolútne vierohodne s tým, že aj s odstupom času opisoval i štyl odevu, ktorý mal obžalovaný v čase útoku oblečený. Obžalovaného D. za útočníka na poškodeného V. V. konzistentne označovala aj poškodená Bc. V. V., poškodený H. N. a tiež aj svedok K. C.. Z výpovedí poškodených ako aj tých čašníkov, ktorí incident alebo nejakú jeho časť vnímali, pre súd vyplýval záver, že celý konflikt inicioval už nebohý Q. A., keďže poškodený reagoval na ním zvolané meno „V.“, pričom Q. A. od začiatku na poškodeného V. reagoval agresívne, okrikujúc ho s tým, načo sa ozýva, pričom manželka poškodeného V. B. V. sa snažila slovne zabrániť už v tom čase hroziacemu fyzickému konfliktu, ktorý však Q. A. napriek tomu vyvolal tak, že poškodeného V. sotil, tento v dôsledku toho spadol na zem, kde ho Q. A. naďalej fyzicky atakoval.

V tejto fáze konfliktu sa k Q. A. pridali aj ďalšie osoby z okruhu účastníkov jeho oslavy, medzi nimi aj obžalovaný D., pričom poškodeného V. V. udierali päťami do tváre a kopali do rôznych častí tela a ktorého bránili poškodení H. N. a Q. H.. V útoku Q. A. sa naďalej snažila zabrániť poškodená Bc. V., Q. A. ju pritom udrel lakťom a ďalej ju fyzicky napádal. V tejto fáze do konfliktu vstúpil obžalovaný W., ktorý sám a bez vzájomnej súčinnosti s Q. A. (a ani obžalovaným D., ktorý v tom čase fyzicky atakoval poškodeného V.), poškodenú Bc. V. od neho odkopol, poškodená spadla na zem, kde ju tento jednou rukou držal za krk a pustil ju až na naliehanie okolostojacich žien. Zo žiadneho vykonaného dokazovania pritom nevyplývalo, že by sa obžalovaný W. do konfliktu zapojil iným spôsobom alebo že by akokoľvek podieľal na fyzických útokoch na poškodeného V. a jemu spôsobených zraneniach. Súd uveril poškodeným, nevzhladnuť u nich žiadnu motiváciu ktoréhokoľvek z obžalovaných krivo obviňovať, keďže týchto pred incidentom vôbec nepoznali, nikdy sa s nimi nestretli a nepožadujú od nich ani žiadnu náhradu škody. S tvrdeniami poškodených, že oni boli napadnutí Q. A. a následne viacerými ľuďmi z okruhu účastníkov jeho oslavy, vrátane v tejto veci obžalovaných, pritom vyplýva aj z výpovede svedka K. C. (ktorého výpoveď súd rovnako nemal dôvod sponchybňovať, keďže tento nebol v žiadnom vzťahu s poškodenými) a aj z vyjadrení ostatného obsluhujúceho personálu. W. V. boli pritom spôsobené zranenia, opísané v znaleckom posudku znalca z odboru zdravotníctva a ktorý aj mechanizmus, opísaný poškodenými, vyhodnotil ako možný mechanizmus ich vzniku. Väčšina ostatných vypočutých svedkov, predovšetkým tých z okruhu priateľov a známych Q. A., súčasne poznajúc aj oboch obžalovaných, pred súdom uvádzala, že incident nevnímali, pretože sa v rozhodnom čase nachádzali v zadnej časti podniku, reagovali až na krik alebo upozornenie o konflikte v prednej časti, kde už ale po ich príchode konflikt neprebíhal. Iní z tejto skupiny svedkov zase za príčinu celého konfliktu označovali hysterické správanie poškodenej Bc. V., s tým, že táto ale napadnutá nebola, dokonca tvrdiac, že táto sa sama hodila niekoľkokrát o zem (svedkyňa B. M.), čo je však v rozpore so závermi znaleckého posudku znalca V. X., ktorý jednoznačne uviedol, že zranenia poškodenej boli spôsobené aktívnym násilím s výnimkou poranenia kolena, ktoré mohlo vzniknúť jej pádom na zem. Uvedené výpovede svedkov z okruhu priateľov a známych obžalovaných súd vyhodnotil ako nevierohodné, zjavne motivované snahou či už priamo pomôcť obžalovaným vyvinúť sa spod trestnej zodpovednosti, alebo prinajmenšom zostať neutrálnymi a obžalovaným nepriťažiť, čo súčasne korešponduje s výsledkami dokazovania, z ktorého vyplýva, že do incidentu boli zapojené aj iné, dosiaľ nestotožnené osoby a tiež aj so spôsobom, akým Q. A. a takmer všetci účastníci jeho oslavy opustili kaviareň - vykopnutím dverí zadného východu potom, ako im bolo oznámené, že bijú policajtov a bola volaná polícia.

Súd preto dospel k záveru, že obaja obžalovaní mali účasť na žalovanom skutku, avšak tak, ako súd ustálil z vykonaného dokazovania, uvedeného vyššie, za čiastočne iných skutkových okolností, než im kládla za vinu obžaloba. B. preto upravil skutok, z ktorého obžalovaných uznal vinnými tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, nemajúc za preukázanú vzájomnú súčinnosť obžalovaného W. pri fyzickom atakovaní poškodenej Bc. V. s akoukoľvek inou osobou, t.j. ani s obžalovaným D., ktorý túto poškodenú fyzicky ani nenapadol a z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané ani to, že by Q. A. alebo obžalovaný D. zapojenie sa obžalovaného W. do tohto konfliktu vôbec vnímali, nie to ešte ich spoločné a koordinované konanie. Poškodenej Bc. V. boli pritom spôsobené zranenia, nemajúce charakter ublíženia na zdraví a navyiac aj v oblasti čela, spánku a líca, na ktoré oblasti ani podľa jej vyjadrenia obžalovaný W. neútočil, ale jej boli zjavne spôsobené predchádzajúcim útokom Q. A.. Spoločným konaním obžalovaného D. a Q. A. boli pritom poškodenému V. V. spôsobené zranenia, opísané v znaleckom posudku a nesúce znaky ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona.

Obžalovaní T. D. a T. W. tak protiprávnym konaním, opísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku naplnili všetky zákonné znaky trestného činu, a to obžalovaný T. D. prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a obžalovaný T. W. prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona tak z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu aj objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahli do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania a verejného poriadku a obžalovaný T. D. aj do záujmu na ochrane života a zdravia ľudí tak, že obžalovaný T. D. spoločným konaním s nebohým Q. A. inému úmyselne ublížil na zdraví a tiež spoločným konaním s nebohým Q. A. sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a obžalovaný T. W. tak, že sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o priamej príčinnej

súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkom ich činu na jednej strane a ich úmyselným zavinením na druhej strane. Zákonné znaky uvedených prečinov naplnili obžalovaní aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť ich činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania ich činu (bezdôvodné fyzické napádanie poškodených na mieste verejnosti prístupnom a zapojenie sa do konfliktu, ktorý sa ich vôbec netýkal) a ich následky (vo sfére chránených záujmov a vo sfére poškodenia telesnej integrity poškodených), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mierou ich zavinenia a ich pohnútkou.

Obžalovaný T. D. je slobodný, z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. V evidencii priestupkov má evidovaných niekoľko dopravných priestupkov, prevažne súvisiacich s parkovaním. Obžalovaný sa v minulosti dopustil účasti na trestnom čine lúpeže spolupáchatelstvom formou návodu podľa § 10 odsek 1 písmeno b) k X odsek 2 k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (odsúdenie vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/78/1998), v ktorej veci sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/94/2021 z 05.09.2021, právoplatným dňa 05.09.2021, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného vo vzťahu k tomuto jeho poslednému odsúdeniu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona.

Y. T. W. je slobodný, bezdetný, V. N. D. o ňom neuviedlo žiadne bližšie poznatky k jeho osobe a správaniu. V evidencii priestupkov má obžalovaný evidovaný jeden postih za priestupok na úseku dopravy a v odpise z registra trestov viaceré odsúdenia pre spáchanie úmyselných trestných činov.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/220/2019 z 02.11.2019, právoplatným dňa 20.11.2009, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol pôvodne uložený súhrnný trest odňatia slobody 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 30 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok, a to za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/200/2009 z 08.10.2009, právoplatného dňa 03.11.2009 (odsúdenie pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona). Následne došlo k nariadeniu tohto podmieneného odloženého trestu odňatia slobody a obžalovaný tento vykonal dňa 12.08.2012.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/122/2010 z 13.07.2010, právoplatným dňa 02.09.2010, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom sp.zn. 4T/81/2015 z 22.04.2016, právoplatným dňa 16.11.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/54/2016 z 16.11.2016, uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, pričom sa má za to, že odsúdený sa v tejto skúšobnej dobe osvedčil. Z tohto dôvodu už v prejednávanej veci nebolo možné vo vzťahu k tomu rozsudku obžalovanému ukladať súhrnný trest, hoci skutok v prejednávanej veci spáchal pred jeho vyhlásením.

Obžalovaný sa tiež dopustil trestnej činnosti aj na území Spolkovej republiky Nemecko, kde bol dňom 22.03.2017 právoplatne odsúdený v súvislosti s nedovoleným vývozom alebo dovozom zbraní, strelných zbraní, ich súčastí a komponentov, streliva a výbušnín.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky s.zn. 4T/52/2018 z 11.09.2019, právoplatným dňa 27.09.2019, bol obžalovaný uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia veci a ochranný dohľad na dobu 2 roky.

Výrok o trest vyššie citovaného rozsudku bol následne zrušený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/66/2020 z 13.05.2021, právoplatným dňa 13.05.2021, v rámci ukladania súhrnného trestu za spáchanie návodu na zločin marenia spravodlivosti podľa § 21 odsek 1 písmeno b) k § 344

odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest 8 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia veci a ochranný dohľad na dobu 2 roky, pričom tento trest odňatia slobody aktuálne vykonáva.

Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného neprichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o treste vyššie citovaného posledného odsudzujúceho rozsudku, pretože súbeh trestného činu obžalovaným spáchaného v prejednávanej veci a trestných činov, z ktorých spáchania bol uznaný vinným Okresným súdom Nové Zámky vo veciach sp.zn. 4T/52/2018 a 1T/66/2020, bol prerušený vyhlásením odsudzujúceho rozsudku vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/81/2015. Obžalovanému tak bolo na mieste ukladať ďalší trest podľa § 43 Trestného zákona.

Súd zadovážil aktuálne hodnotenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého zistil, že jeho správanie na začiatku výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, dopustil sa fyzického konfliktu s iným spoluodsúdeným a prechovával nepovolený predmet. Vplyvom väzenského personálu sa ale jeho prístup k výkonu trestu pozitívne zmenil, tento si najskôr vytvoril podmienky pre preradenie do diferenciačnej skupiny B a následne pre preradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ku ktorému došlo na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6Nt/64/2021 z 03.02.2022. Odsúdený je aktuálne i pracovne zaradený s dobrou pracovnou morálkou.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd nezistil u obžalovaného T. W. žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený (odsúdenie vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/220/2009 a 3T/122/2010). Súd obžalovanému ukladal ďalší trest podľa § 43 Trestného zákona a to v sadzbe podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, t.j. 0 až 3 roky. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej priťažujúcej okolnosti a pri absencii poľahčujúcej okolnosti zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 1 rok.

Súd však u obžalovaného T. W. zistil podmienky podľa § 44 Trestného zákona pre upustenie od uloženia ďalšieho trestu. Súd v prejednávanej veci posudzoval z tohto hľadiska primárne fakt, že obžalovaný sa uvedeného skutku v prejednávanej veci dopustil v marci roku 2016, t.j. pred 6,5 rokmi, pričom z obsahu spisu je nepochybné, že takúto dĺžku trestného konania, neúmernú charakteru skutku, ktorý bol jeho predmetom, žiadnym spôsobom nezavinil obžalovaný W., ale táto bola podľa názoru súdu spôsobená iba čiastočne pandemickou situáciou, ale predovšetkým nevyužitím dostupných prostriedkov podľa Trestného poriadku na zabezpečenie účasti spoluobžalovaného D. na úkonoch trestného konania tak, ako bude uvedené nižšie. V dobe od spáchania skutku obžalovaným v prejednávanej veci bol obžalovanému dňa 13.05.2021 uložený vo veci Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 1T/66/2020 súhrnný trest odňatia slobody 8 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia veci, pričom aj v prípade jeho ukladania bolo súdom použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona. Obžalovaný tak aktuálne vykonáva prísny nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý (ako vyplýva z posledného hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody), plní u obžalovaného svoj účel, predpokladaný Trestným zákonom, keďže u obžalovaného preukázateľne nastali pozitívne zmeny v jeho správaní ako aj k výkonu trestu odňatia slobody a to dokonca v takej miere, že bol dňom 03.02.2022 na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného možno usudzovať, že obžalovaným aktuálne absolvovaný výkon prísneho trestu odňatia slobody má na neho očakávaný prevýchovný účinok a plní účel trestu i z hľadiska individuálnej prevencie. Vo vzťahu k okolnostiam prípadu súd posudzoval aj konkrétnu účasť obžalovaného W. na prejednanom skutku tak, ako je vyššie uvedené a ktorým v konečnom dôsledku naplnil znaky skutkovej podstaty iba prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona s tým, že obžalovaný nebol iniciátorom celého konfliktu, vyvolaného už nebohým Q. A.. Súd tak dospel k záveru, že trest, uložený obžalovanému W. rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 1T/66/2020 je na ochranu spoločnosti ako aj na nápravu obžalovaného dostatočný a preto od uloženia ďalšieho trestu v zmysle § 43 Trestného zákona u neho upustil.

U obžalovaného T. D. súd tiež nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale iba priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov vzhľadom na jednočinný súbeh dvoch prečinov v prejednávanej veci ako aj ich reálny súbeh s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona). U obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. OT/94/2021 z 05.09.2021, a to podľa zásad, uvedených v ust. § 41 odsek 1 Trestného zákona, t.j. podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona a vzhľadom na prevahu priťažujúcej okolnosti podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona v upravenej sadzbe trestu odňatia slobody 16 mesiacov až 3 roky.

Aj u tohto obžalovaného súd vzhliadol podmienky na postup podľa § 44 Trestného zákona, a to na upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. OT/94/2021 z 05.09.2021. Súd totiž po vyhodnotení správania sa a života odsúdeného po spáchaní skutku v prejednávanej veci, t.j. od 19.03.2016 do momentu ním dňa 05.09.2021 spáchaného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, t.j. po dobu takmer 5,5 roka, že ukladanie súhrnného trestu vo výmere najmenej 16 mesiacov trestu odňatia slobody, hoc i podmiennečného spoločne s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 30 mesiacov, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne tak, ako predpokladá Trestný zákon v ust. § 39 odsek 1 pri úprave moderačného oprávnenia súdu znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Tento záver pritom súd oprel predovšetkým o okolnosti prípadu, spočívajúce v dĺžke trvania trestného konania. Obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil dňa 19.03.2016, obvinenie bolo obžalovanému vznesené dňa 30.04.2017 a obžalovaný bol vo veci vypočutý v procesnom postavení obvineného dňa 17.05.2018, pričom takmer všetky úkony trestného konania, vrátane dopytov svedkov, boli vykonané v mesiaci august 2018, s výnimkou konfrontácie medzi obvineným D. a svedkami V. a N.. Je pravdou, že od 28.09.2018 do 24.02.2021, bolo trestné stíhanie prerušené práve pre neprítomnosť obžalovaného D., avšak prerušeniu trestného stíhania predchádzalo iba zistenie, že obvinený sa pracovne nachádza mimo územia Slovenskej republiky a ktorý nevedel konkretizovať dátum svojho návratu. Následne po prerušení trestného stíhania úkony vyšetrovateľa k zabezpečeniu účasti obvineného D. na úkonoch trestného konania spočívali v podstate iba v šetreniach a telefonických kontaktoch s obvineným a tak, ako vyplýva z úradných záznamov, v prispôsobovaní sa plánovaniu úkonov trestného konania plneniu pracovných povinností obvineného v zahraničí a od jarných mesiacov roku 2020 už aj situácii pandémie COVID-19. Trestné stíhanie tak zostalo prerušené až do 24.02.2021, a to napriek tomu, že obvinený dňa 08.01.2021 na OO PZ Nové Zámky ústne do zápisnice podával trestné oznámenie v inej veci, a teda sa preukázateľne nachádzal na území Slovenskej republiky. Z uvedeného je zrejmé, že v tomto období neboli orgánmi prípravného konania využité žiadne Trestným poriadkom upravené inštitúty na zabezpečenie prítomnosti tohto obvineného na úkonoch trestného konania (riadne písomné predvolania, pokusy o predvedenie, prípadne aspoň vyhlásenie pátrania po obvinenom, ako podklady pre ďalší postup) za účelom vykonania uvedených konfrontácií (keďže ich vyšetrovateľ považoval za potrebné pre objasnenie veci) a ktoré boli vykonané až v mesiaci júl 2021. Na základe uvedeného preto súd dospel k záveru, že neúmernú dĺžku trestného stíhania v tejto veci nemožno pričítať výlučne postojom obžalovaného D., pokiaľ boli vyšetrovateľom bez ďalšieho akceptované dôvody jeho nedostupnosti pre úkony trestného konania a neboli tak efektívne využité všetky, resp. žiadne dostupné úkony v zmysle Trestného poriadku a predpísaným spôsobom na zabezpečenie prítomnosti obžalovaného na úkonoch trestného konania. Od spáchania predmetného skutku v prejednávanej veci sa pritom obžalovaný až do 05.09.2021, t.j. takmer 5,5 roka nedopustil žiadneho závažnejšieho porušenia právneho poriadku, keďže po túto dobu (prevyšujúcu aj maximálne možnú dĺžku skúšobnej doby podľa Trestného zákona pri podmiennečnom odsúdení) nespáchal žiadny trestný čin a dopustil sa iba priestupkov na úseku cestnej dopravy, svojim charakterom menej závažných. Obžalovaný sa dňa 05.09.2021 dopustil vyššie uvedeného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov pri upravenej sadzbe trestu odňatia slobody 0 až 8 mesiacov za určenia skúšobnej doby 2 roky a tiež aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2,5 roka. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, hodnotiac ich aj z pohľadu ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona, súd dospel k záveru, že do úvahy prichádzajúci trest odňatia slobody, hoci aj na samej dolnej hranici postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvýšenej trestnej sadzby, by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a súčasne, že obžalovanému uložený podmiennečný trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. OT/94/2021, vo vzťahu ku ktorým by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, sú na nápravu obžalovaného dostatočné a súčasne

si ukládanie prísnejšieho súhrnného trestu odňatia slobody u neho už s odstupom 6,5 roka nevyžaduje ani účinnejšia ochrana spoločnosti. Súd preto podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V prípravnom konaní uplatnila včas a riadne nárok na náhradu škody M. zdravotná poisťovňa a.s. v súvislosti s nákladmi na poskytnutú zdravotnú starostlivosť jej poistencom - poškodeným V. V. a Bc. V. V. K. však z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zranenia u jednotlivých poškodených, boli spôsobené aj konaním iných osôb než obžalovaným, minimálne aj konaním už nebohého Q. A., ktorý nemal postavenie obžalovaného v tomto konaní, pričom vyčíslené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nie je podľa výsledkov vykonaného dokazovania možné podľa konkrétnych zranení aktuálne špecifikovať a vyžadovalo by si ďalšie dokazovanie, ktoré by trestné konanie neúmerne predĺžilo, súd poškodenú právnickú osobu s jej nárokom na náhradu škody v súlade s ust. § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Rozsudok bol vo výroku o vine a treste prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).